

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 9 czerwca 1881.

49.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1881.

o sumie ogólnej podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) stanowi się, iż suma ogólna podatku gruntowego królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wynosić ma w okresie 15letnim, poczynającym się od 1 stycznia 1881, trzydzieści siedm milionów pięćset tysięcy złotych.

Artykuł II.

W obliczaniu odsetków podatkowych stosownie do artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 ułamek wynoszący mniej niż pięć setnych, ma być opuszczany, ułamek zaś wynoszący pięć setnych lub więcej, liczony być ma za całą jedną dziesiątą.

Artykuł III.

Dodatek nadzwyczajny, ustanowiony patentem cesarskim z dnia 10 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 412) w ustępie 5, ma być co do podatku gruntowego uchylony, ale nadane właścicielom gruntu w ustępie 6 tegoż patentu prawo potrącenia co do kwot, które od długów, na ich posiadłości ciężających, płacić mają tytułem odsetków lub innych świadczeń rocznych, zachowuje się nadal w swojej mocy, dopóki obowiązywać będzie patent o podatku dochodowym z dnia 29 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439).

Najmniejszą kwotę, w której wartość nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej, stosownie do §. 50 ustawy z dnia 9 lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i dodatkowych przepisów ustawowych, można przyjąć do wymierzenia należytości, oznaczać należy następnie:

1. Gdy chodzi o oznaczenie tejże wartości za przeciąg czasu od chwili, w której ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, aż do chwili, w której nastąpić

ma stanowcze rozłożenie podatków, stanowić się ma podatek gruntowy bez darowizny siedmdziesiąt dwa razy wzięty.

2. Gdy zaś wartość ta oznaczona być ma na okres, liczący się dopiero od terminu, w którym podatek będzie stanowczo rozłożony, krotną podatku, wzmiankowaną w ustępie 1, obliczyć należy w stosunku odsetków podatku tymczasowo, do odsetków podatku stanowczo nałożonego.

Gdyby w tem obliczeniu wypadł ułamek, wynoszący mniej niż pięć dziesiątych części, należy go opuścić, ułamek zaś, wynoszący pięć dziesiątych lub więcej, liczony być ma za całość.

Artykuł IV.

Podatek gruntowy rozkładany będzie stosownie do przepisów artykułów I i XI ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34).

Gdyby suma podatku gruntowego, wymierzona tym sposobem obowiązane mu do płacenia tegoż podatku od jego posiadłości gruntowej, w okręgu pewnego urzędu podatkowego leżącej, przewyższała o więcej niż dziesięć od sta sumę podatku gruntowego, przepisaną mu od tejże posiadłości gruntowej na rok 1880, tenże winien będzie płacić, a mianowicie:

1. w czasie od dnia 1 stycznia 1881 aż do stanowczego wymierzenia podatku po zamknięciu postępowania reklamacyjnego rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880, i
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z nowym tymczasowym wymiarem, kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z roku 1880;

2. począwszy od roku, w którym podatek zostanie stanowczo wymierzony, rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880;
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z wymiarem stanowczym:
 - aa) kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z r. 1880, i
 - bb) część pozostałej jeszcze kwoty tego podwyższenia podatku, wzrastającą co rok o jedną dziesiątą.

Obowiązany do płacenia podatku gruntowego, którzy w okręgu pewnego urzędu podatkowego płacić mają więcej niż 1000 zł. rocznie podatku gruntowego, przepisać należy podwyższenie podatku gruntowego na podstawie całkowitej rocznej sumy podatku gruntowego, ciężającej na nich w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje.

Artykuł V.

Podwyższenia podatku gruntowego, będące jedynie następstwem zmian w posiadaniu, począwszy od dnia 1 stycznia 1881, nie będą brane na uwagę w razie stosowania przepisów przechodnich, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Ulgi, w artykule IV ustawy niniejszej opłacającym podatek gruntowy przyznane, mają im jednak służyć w razie sprzedaży przymusowych sądowych, jakoteż w tym przypadku, gdyby ich posiadłość gruntowa przeszła na ich dzieci lub rodziców (§. 42 o. k. u. c.) albo na małżonka, który w czasie przeniesienia posiadania nie był rozwiedziony z opłacającym podatek gruntowy.

Artykuł VI.

Przepis artykułu II ustawy z dnia 28 marca 1880 nie ściąga się do tych podwyższeń podatku, które są jedynie następstwem przepisów przejściowych, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i ma być stosowana już do podatków wziętych na przepis na rok 1881.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

50.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych wydane w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 7 czerwca 1881,

zabraniające sprzedaży i używania anyżu gwiazdzistego „japońskiego“ (owoców skimmi) do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób.

Od pewnego czasu pojawiają się w europejskim handlu materiałów aptecznych pod nazwą anyż gwiazdzisty „japoński“ — Skimmi — i używane są do fałszowania prawdziwego anyżu gwiazdzistego, owoce rośliny *Illicium religiosum Siebold*, powierzchownie bardzo podobne do prawdziwego anyżu gwiazdzistego (anyż gwiazdzisty chiński, badyan), które jednak, jak się przekonano, są jadowite.

W skutek takich sfalszowań zdarzyło się już w Holandyi i w Niemczech wiele przypadków otrucia po spożyciu anyżu gwiazdzistego, który zaliczany jest do środków lekarskich domowych, tudzież korzeni i bywa często używany.

Z tego powodu ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwem handlu, widzi się zniewolonem zwrócić uwagę ogółu na to fałszowanie, zakazać używania i sprzedaży anyżu gwiazdzistego japońskiego do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób i podaje poniżej oznaki, po których anyż gwiazdzisty prawdziwy odróżnić można od japońskiego.

Obadwa gatunki anyżu są owocem zbiorowym, składającym się zwyczajnie z ośmiu owoców pojedynczych, przyrośniętych do krótkiego pieńka środkowego tak, iż tworzą gwiazdkę. Całe owoce prawdziwego anyżu gwiazdzistego są w ogóle większe (średnica 22—42^{mm}), oraz cięższe i bardziej drzewiaste niż anyżu gwiazdzistego japońskiego, które w ogóle są mniejsze (średnica 16—33^{mm}), lżejsze i mniej drzewiaste. U prawdziwego anyżu gwiazdzistego znajduje się bardzo często na owocu szypułka owocowa lub czopowata pozostałość szypułki owoco-

wej; blizna szypułki owocowej jest zagłębiona i nie otoczona jaśniejszym korkowatym obrąbkem.

W prawdziwym towarze znachodzą się często oderwane szypułki owocowe, na jednym końcu grubsze, pałkowate, zagięte, mające 25—50^{mm} długości a 1½—2^{mm} grubości; nasienie wykruszone pojawia się tylko w małej ilości.

U owoców anyżu gwiaździstego japońskiego szypułka owocowa znajduje się nader rzadko, a jest prawie zawsze blizna szypułki owocowej gładka, płaska, okrągła, otoczona jaśniejszym, wąskim, wypukłym obrąbkem. Towar zawiera mało oderwanych szypulek, znajdujące się są proste, jednostajnej grubości, po obu końcach po większej części otoczone jasną pierścieniową korkowatą wypukłością, mają 10—30^{mm} długości, 1^{mm} grubości. Nasienie wykruszone znachodzi się często.

Pojedyncze owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego są większe, mocniej ściśnięte, mniej pękate i rozpeknięte, po większej części z końcem krótkim, grubym, często tępy, w linii prostej wydłużonym lub nieco w górę zagiętym.

Pojedyncze owoce anyżu gwiaździstego japońskiego są mniejsze, pękate, bardziej rozpeknięte, po większej części z końcem cienkim, dziubowatym, w górę zakrzywionym lub nawet haczykowato zagiętym. Woń prawdziwego anyżu gwiaździstego jest przyjemna, anyżkowa, smak anyżkowy, nieco słodkawy. Anyż gwiaździsty japoński ma woń właściwą, balsamiczną nie anyżkową, smak najprzód ostry, kwaśny, potem aromatyczny, przypominający kardamomen, w końcu gorzki.

Nasiona prawdziwego anyżu gwiaździstego są zgniecione, smak mają anyżkowy. Nasiona anyżu gwiaździstego japońskiego są okrągłejsze, mniej zgniecione i mają na jednym końcu (jak prawdziwy anyż gwiaździsty) brodawkowatą wypukłość pępkową, na drugim zaś końcu często wypustek guziczkowaty.

Owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego dają proszek ciemny, czerwonobrunatny, owoce anyżu japońskiego proszek jasno-brunatny, czerwonawy. Gotowany w rozcieńczonym ługu potażowym, nadaje pierwszemu plynowi barwę czerwoną krwi, ostatni barwę pomarańczowo-brunatną.

Zakaz, w rozporządzeniu niniejszem wyrzeczony, obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.